

Karner van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1988

8 JUNI 1988

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 366 van het
Gerechtelijk Wetboek

(Ingediend door de heer Baudson)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het onderhavige wetsvoorstel beoogt een gelijk-schakeling van de wedden van de hoofdgriffiers of griffiers-hoofden van de griffie van de vredegerechten en politierechtbanken.

De bespreking ervan zou moeten kaderen in wat bepaald is in het wetsontwerp tot wijziging van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek (Stuk nr. 484/1, 1985-1986, van 2 juni 1986).

De indeling van de vredegerechten en de politierechtbanken in twee klassen, waarin is voorzien bij artikel 62 van het Gerechtelijk Wetboek, geeft terecht aanleiding tot ernstige kritiek.

De eerste klasse omvat immers de vredegerechten en de politierechtbanken:

— die in de provinciehoofdplaatsen gevestigd zijn;

— die gevestigd zijn in een agglomeratie zoals ze door de Koning is vastgesteld en waarvan een provinciehoofdplaats deel uitmaakt;

- waarvan de kantons ten minste 50.000 inwoners tellen.

De andere vredegerechten en politierechtbanken maken deel uit van de tweede klasse.

Er bestaat een originele wijze om het aantal inwoners van de in verscheidene kantons ingedeelde gemeenten te berekenen: men berekent het totale bevolkingscijfer van alle kantons samen en men deelt dat door het aantal kantons.

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1988

8 JUIN 1988

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 366 du
Code judiciaire

(Déposée par M. Baudson)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition a pour but de réaliser l'égalité des traitements des greffiers en chef ou chefs de greffe des justices de paix et des tribunaux de police.

La discussion devrait s'inscrire dans le cadre du projet de loi modifiant l'annexe au Code judiciaire (Doc. n° 484/1, 1985-1986, du 2 juin 1986).

La répartition en deux classes des justices de paix et des tribunaux de police prévue par l'article 62 du Code judiciaire donne lieu à d'importantes critiques justifiées.

En effet, la première classe comprend les justices de paix et les tribunaux de police:

- établis au chef-lieu de province;

— établis dans une agglomération telle qu'elle est déterminée par le Roi et dont fait partie un chef-lieu de province;

- dont les cantons comptent au moins 50 000 habitants.

Les autres justices de paix et tribunaux de police font partie de la seconde classe.

Un mode de calcul original existe pour établir le nombre d'habitants des communes divisées en plusieurs cantons: on calcule le chiffre total de la population des cantons réunis et on divise par le nombre de cantons.

De huidige ~~till'itnnd~~ en die zal niet fundamen-
teel verschillen na de toepassing van het tot wet
geworden wetsontwerp tot wijziging van het bij-
voegsel bij het Gerechtelijk Wetboek betreffende de
gebiedsomschrijving van de kantons, - is zo dat het
verschil in rangschikking van de vrederechten uit-
sluitend afhangt van het aantal inwoners.

Aldus worden een kanton dat gelegen is in een
provinciehoofdplaats en dat minder dan 50 000 in-
woners telt, in de eerste klasse gerangschikt, terwijl
een naburig kanton dat dichter bevolkt is en een
grotere activiteit kent, in de tweede klasse terecht-
komt. Nog onrechtvaardiger wordt het wanneer het
kanton tweede klasse ook nog voor de dienst van de
politierechtbank moet instaan.

Het treffendste voorbeeld is dat van de twee kan-
tons te Hoei.

De aard van het ambt van hoofdgriffier of van grif-
fier-hoofd van de griffie verschilt niet naargelang het
in een vrederecht van eerste of van tweede klasse
wordt uitgeoefend. De verantwoordelijkheden en de
taken zijn volkomen dezelfde.

Het cijfer van de omvang van de activiteit heeft
geen invloed op de uitgeoefende functies. Het heeft
wel tot gevolg dat de personeelsformatie van de ver-
schillende kantons min of meer uitgebreid is naar-
gelang van het aantal behandelde zaken. In de
meeste vrederechten van tweede klasse zijn aldus
niet meer dan twee of drie personeelsleden in dienst,
wat ernstige problemen doet rijzen in geval van wet-
tijke afwezigheid van een lid van de griffie of wanneer
het ambt van een titularis openvalt.

De meeste vrederechten van tweede klasse
staan nog in voor de dienst van de politierechtbank,
wat in vele kantons van eerste klasse niet meer
gebeurt sedert de oprichting van 20 arrondissemen-
tele politierechtbanken.

Ten slotte zij opgemerkt dat precies die kantons
van tweede klasse vaak gekoppeld zijn en door een-
zelfde rechter en eenzelfde griffier-hoofd van de grif-
fie worden bediend.

Zo rust op de griffier, die benoemd is tot hoofd van
de griffie van twee soms ver van elkaar gelegen kan-
tons, de persoonlijke verantwoordelijkheid voor een
tweevoudige directietaak, waardoor hij verplicht
wordt van de ene zetel naar de andere te pendelen,
zowel voor de verdeling van de taken als om het werk
van de andere leden van de griffies te controleren en
ervoor te zorgen dat het vrederecht zonder onder-
breking doorwerkt (men denke daarbij aan de ter-
mijnen van beroep in strafzaken).

Het kan misschien abnormaal voorkomen dat niet
een zelfde wijziging van de wedden van de magis-
traten wordt voorgesteld. Ofschoon er genoeg argu-
menten voorhanden zijn om zulks te rechtvaardigen,
moet niettemin worden opgemerkt dat een vrede-
rechter doorgaans 6 plaatsvervangers heeft (artikel
64 van het Gerechtelijk Wetboek), wat niet het geval
is met de griffiers. In geval van wettige verhindering
van de magistraat titularis is het integendeel ge-

11apparnit de la situation actuelle, et celle-ci ne
sera pas fondamentalement différente après la mise
en application du projet de loi modifiant l'annexe du
Code judiciaire relative aux limites territoriales des
cantons, que la différence de classification des jus-
tices de paix est uniquement fonction du nombre
d'habitants.

C'est ainsi que des cantons situés au chef-lieu de
province et qui comptent moins de 50 000 habitants
sont classés en première classe alors que le canton
voisin, plus peuplé et ayant une activité supérieure,
est en seconde classe. L'injustice d'une telle situation
est encore plus criante lorsque le canton de deuxième
classe assure également le service du tribunal de po-
lice.

L'exemple le plus évident est constitué par les
deux cantons de Huy.

La fonction de greffier en chef ou chef de greffe ne
diffère pas de nature selon qu'elle est exercée dans
une justice de paix de première ou de seconde classe.
Les responsabilités sont les mêmes, le travail est
identique.

L'indice quantitatif d'activité est sans influence
sur les fonctions exercées. Cet élément a pour consé-
quence que le cadre des différents cantons est plus ou
moins étoffé selon l'importance du nombre d'affaires
traitées. C'est ainsi que dans la plupart des secondes
classes, le personnel est réduit à 2 ou 3 unités, ce qui
pose de sérieux problèmes en cas d'absence justifiée
d'un membre du greffe ou de vacance de titulaire.

La plupart des sièges de seconde classe assurent
encore le service du tribunal de police, activité qui
n'est plus assurée dans de nombreux cantons de
première classe depuis la création de 20 tribunaux de
police d'arrondissement.

Il y a lieu de tenir compte enfin que ce sont ces
cantons de seconde classe qui sont souvent jumelés et
desservis par un même juge et un même greffier, chef
de greffe.

Ainsi, le greffier nommé chef de greffe de deux
cantons parfois très éloignés, assume la responsa-
bilité personnelle pour une double direction, l'obli-
geant à passer d'un siège à l'autre tant pour la distri-
bution du service que pour contrôler le travail des
autres membres des greffes et assurer la permanence
du service de la juridiction (on pense aux délais
d'appel en matière répressive).

Il pourrait sembler anormal de ne pas proposer
une modification identique des traitements des ma-
gistrats. Si les arguments ne manquent pas pour jus-
tifier une telle démarche, il faut remarquer que les
juges de paix disposent, en règle, de 6 suppléants
(article 64 du Code judiciaire), ce qui n'existe pas
pour les greffiers. Au contraire, en cas d'empêche-
ment légitime du magistrat titulaire, il est de prati-
que courante que c'est le greffier en chef qui accom-

bruikelijk dat de hoofdgriffier al luttel nodigt' dont um de dienst van di plaatsvervangurs te organiseren on voor het verloop van di zaken te zorgen, wat hem nog eens bijkomend werk en verantwoordelijkheden oplevert.

plut les diligences pour organiser le service des suppléants, assurer le suivi des affaires, supportant, dans ces circonstances, un nouveau surcroit de travail et de responsabilités.

A. BAUDSON

WETSVOORSTEL

Enig artikel

In artikel 366 van het Gerechtelijk Wetboek wordt, onder de rubriek «Vredegerechten van kantons van de tweede klasse», de wedde van de hoofdgriffier of griffier-hoofd van de griffie op 351 000 frank gebracht.

19 mei 1988.

PROPOSITION DE LOI

Article unique

Dans l'article 366 du Code judiciaire, sous la rubrique «Justices de paix des cantons de seconde classe», le traitement du greffier en chef ou greffier-chef de greffe est porté à 351 000 francs.

19 mai 1988.

A. BAUDSON

L. ÜNKELINX